

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesgericht Linz (Αυστρία) στις 9 Μαρτίου 2020 — ZK, AL κατά Deutsche Lufthansa AG

(Υπόθεση C-131/20)

(2020/C 247/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Linz

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: ZK, AL

Εναγομένη: Deutsche Lufthansa AG

Με διάταξη του Δικαστηρίου της 14ης Μαΐου 2020 η υπόθεση διαγράφηκε από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supreme Court (Ιρλανδία) στις 25 Μαρτίου 2020 — G.D. κατά The Commissioner of the Garda Síochána, Minister for Communications, Energy and Natural Resources, Attorney General

(Υπόθεση C-140/20)

(2020/C 247/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court (Ιρλανδία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων/εφεσίβλητος: G.D.

Εναγόμενοι/εκκαλούντες: The Commissioner of the Garda Síochána, Minister for Communications, Energy and Natural Resources, Attorney General

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στις διατάξεις του άρθρου 15 της οδηγίας 2002/58/EK⁽¹⁾, όπως αυτές ερμηνεύονται υπό το πρίσμα του Χάρτη, κάθε καθεστώς γενικής/καθολικής διατήρησης δεδομένων καθ'αυτό, ακόμη και αν η διατήρηση και η πρόσβαση υπόκεινται σε αυστηρούς περιορισμούς;
- 2) Προκειμένου εθνικό δικαστήριο να κρίνει αν θα κηρύξει αντίθετο προς το δικαίο της Ένωσης εθνικό μέτρο που ελήφθη βάσει της οδηγίας 2006/24/EK⁽²⁾, και που θεσπίζει καθεστώς γενικής διατήρησης δεδομένων (τηρουμένων των αναγκαίων αυστηρών ελέγχων όσον αφορά τη διατήρηση και/ή την πρόσβαση), και ειδικότερα προκειμένου να εκτιμήσει κατά πόσον το καθεστώς αυτό είναι σύμφωνο με την αρχή της αναλογικότητας, δύναται να λάβει υπόψη ότι τα δεδομένα μπορούν να διατηρούνται νομίμως από τους παρόχους υπηρεσιών για την εξυπηρέτηση δικών τους εμπορικών σκοπών και ότι μπορεί να ζητηθεί να διατηρούνται για λόγους εθνικής ασφάλειας οι οποίοι δεν περιλαμβάνονται στις διατάξεις της οδηγίας 2002/58/EK;
- 3) Κατά την εκτίμηση της συμβατότητας με το δικαίο της Ένωσης, και ειδικότερα με τα δικαιώματα που κατοχυρώνονται στον Χάρτη, εθνικού μέτρου που διέπει την πρόσβαση στα διατηρούμενα δεδομένα, ποια κριτήρια πρέπει να εφαρμόζει το εθνικό δικαστήριο προκειμένου να κρίνει κατά πόσον τυχόν τέτοιο καθεστώς πρόσβασης διασφαλίζει τον απαιτούμενο προηγούμενο έλεγχο από ανεξάρτητη αρχή, όπως αυτός προσδιορίζεται στη νομολογία του Δικαστηρίου; Συναφώς, μπορεί το εθνικό δικαστήριο, στο πλαίσιο της εκτίμησης αυτής, να λάβει υπόψη την ύπαρξη εκ των υστέρων δικαστικού ελέγχου ή εκ των υστέρων ελέγχου διενεργούμενου από ανεξάρτητη αρχή;

- 4) Εν πάση περιπτώσει, υποχρεούται ένα εθνικό δικαστήριο να κηρύξει αντίθετο προς τις διατάξεις του άρθρου 15 της οδηγίας 2002/58/ΕΚ εθνικό μέτρο το οποίο θεσπίζει καθεστώς γενικής διατήρησης δεδομένων με σκοπό την καταπολέμηση σοβαρών εγκλημάτων στην περίπτωση που το εν λόγω δικαστήριο έχει κρίνει, με βάση το σύνολο των διαθέσιμων αποδεικτικών στοιχείων, ότι η διατήρηση αυτή είναι ζωτικής σημασίας και απολύτως αναγκαία για την επίτευξη του σκοπού της καταπολέμησης σοβαρών εγκλημάτων;
- 5) Αν εθνικό δικαστήριο υποχρεούται να κηρύξει εθνικό μέτρο αντίθετο προς τις διατάξεις του άρθρου 15 της οδηγίας 2002/58/ΕΚ, όπως αυτές ερμηνεύονται υπό το πρίσμα του Χάρτη, δύναται να περιορίσει τα διαχρονικά αποτελέσματα της σχετικής απόφασης, σε περίπτωση που είναι πεπεισμένο ότι ειδάλλως θα επέλθει «επακόλουθο χάος και βλάβη του δημόσιου συμφέροντος» [σύμφωνα με την προσέγγιση που υιοθετήθηκε, επί παραδείγματι, στην απόφαση R (National Council for Civil Liberties) κατά Secretary of State for Home Department και Secretary of State for Foreign Affairs (2018) EWHC 975, σημείο 46];
- 6) Εθνικό δικαστήριο το οποίο καλείται να κηρύξει αντίθετη προς το άρθρο 15 της οδηγίας 2002/58/ΕΚ εθνική ρύθμιση και/ή να μην εφαρμόσει τη ρύθμιση αυτή και/ή να κρίνει ότι η εφαρμογή της ρύθμισης αυτής προσέβαλε δικαιώματα φυσικού προσώπου, είτε στο πλαίσιο διαδικασίας που κινήθηκε σε σχέση με το παραδεκτό αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν σε ποινική διαδικασία είτε σε διαφορετικό πλαίσιο, δύναται να αρνηθεί να εκδώσει τέτοια απόφαση όσον αφορά δεδομένα που διατηρούνταν κατ' εφαρμογήν της διάταξης της εθνικής νομοθεσίας που θεσπίστηκε κατά την απορρέουσα από το άρθρο 288 ΣΛΕΕ υποχρέωση περί συνεπούς μεταφοράς στην εθνική νομοθεσία των διατάξεων οδηγίας ή να περιορίσει τα αποτελέσματα τυχόν τέτοιας απόφασης στο διάστημα μετά την κήρυξη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στις 8 Απριλίου 2014, της οδηγίας 2006/24/ΕΚ ως ανίσχυρης;

- (¹) Οδηγία 2002/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (ΕΕ 2002, L 201, σ. 37).
- (²) Οδηγία 2006/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη διατήρηση δεδομένων που παράγονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία σε συνάρτηση με την παροχή διαθεσίμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή δημοσίων δικτύων επικοινωνιών και για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/58/ΕΚ (ΕΚ 2006, L 105, σ. 54).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzgericht (Αυστρία) στις 16 Απριλίου 2020 — ΑΖ κατά Finanzamt Hollabrunn Korneuburg Tulln

(Υπόθεση C-163/20)

(2020/C 247/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: ΑΖ

Καθής αρχή: Finanzamt Hollabrunn Korneuburg Tulln

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν το άρθρο 18 και το άρθρο 45, παράγραφος 1, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το άρθρο 7, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΕ) 492/2011 (¹), το άρθρο 4, το άρθρο 5, στοιχείο β', το άρθρο 7 και το άρθρο 67 του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 (²), καθώς και το άρθρο 60, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ) 987/2009 (³) την έννοια ότι αντιβαίνει στις διατάξεις αυτές εθνική νομοθετική ρύθμιση η οποία προβλέπει ότι οι οικογενειακές παροχές για τέκνο το οποίο, στην πραγματικότητα, δεν διαμένει μόνιμα στο κράτος μέλος που καταβάλλει τις εν λόγω οικογενειακές παροχές, αλλά σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε άλλο συμβαλλόμενο μέρος της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο ή στην Ελβετία, πρέπει να αναπροσαρμόζονται με βάση τα συγκριτικά στοιχεία για τα επίπεδα τιμών στο αντίστοιχο κράτος και στο κράτος μέλος που καταβάλλει τις οικογενειακές παροχές, τα οποία δημοσιεύονται από την Ευρωπαϊκή Στατιστική Υπηρεσία;

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 492/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2011, που αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ένωσης (ΕΕ 2011, L 141, σ. 1).

(²) Κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ 2004, L 166, σ. 1).

(³) Κανονισμός (ΕΚ) 987/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ 2009, L 284, σ. 1).